

11.) Предлогъ **Von** има сжщо-то значеніе, като българское *отъ*. При това обаче, той означава ёще и:

а) Едно *извёстно качество* на едно лице. Примѣри: Sie ist **von** einer außerordentlichen **Schönheit**, она е отъ еднаж чрезвычайнаж хубость. Dieses Kind ist **von** zwei **Jahren**, това дѣте е на двѣ години. Er ist ein **Freund von** mir, онъ ми е пріятель и проч.

б) *Предметъ-тѣ*, за когото се хортува. Примѣри: Ein Beweis **von** einer Sache, едно доказательство за едно нѣщо. Dieses Buch handelt **von** den Pflanzen, тая книга хортува за растенія-та.

в) **Von** се съединява съ предлозы-тѣ: **an**, **auf**, **aus**. Примѣри: Von meiner Jugend **an**, отъ моуж-тѣ младость. Von Kindheit **auf**, отъ дѣтинство. Eine Sache **von** Grunde **aus** erlernen, едно нѣщо да се изучи отъ основаніе.

г) Посредствомъ предлога **von** составляватъ се ёще и слѣдующи-тѣ нарѣчія: **davon**, **hiervon**, за това. — **Wovon** за кое-то.

12.) Предлогъ **zu** има слѣдующи-тѣ значенія:

а) Едно *отношеніе близости* съ новятіе-то на движеніе; както: Kommen Sie **zu** mir, додете при мене. Er fiel ihm **zu** Füßen, онъ паднаж на крака-та му; и проч.